

Angela Groothuizen: 'Ik ben niet goed in stilzitten'

Angela Groothuizen is te gast bij Herman van der Zandt in De reünie. Ze ontmoet daarin deelnemers en collega's uit het eerste seizoen van *Wie is de Mol?*, dat ze in 1999 presenteerde.

TEKST: BRAM DE GRAAF
BEELD: JUDITH PRONK, SHUTTERSTOCK

T rams, auto's en fietsers zoeven aan haar keukenraam voorbij. Angela Groothuizen woont op een van de drukste plekken van Amsterdam. Die drukte past bij haar, zegt ze aan de keukentafel op de eerste verdieping. "Ik vind het heerlijk. Moet je kijken wat een uitzicht!" Drukte was er de laatste maanden ook in haar werk. "Ik ben nog aan het bijkomen. Eigenlijk wil ik niet meer zoveel werken, maar het is zo leuk. Vanaf januari zing ik met het strijkorkest Kamareta Zuid de voorstelling *Grijs gedraaid* voor ouderen, met daarin veel evergreens. En in die maand begint ook *De grote jaren 80 show*, een voorstelling met een quiz en veel muziek die ik met Erik van der Hoff maak."

Veel nostalgie dus, net als in *De reünie*. Ben je zo nostalgisch aangelegd?

"Helemaal niet, maar als je lang in Hilversum en in de muziekwereld rondloopt, komen dit soort projecten vanzelf op je pad. In *De reünie* zit ik met de mensen met wie ik ruim 25 jaar geleden *Wie is de Mol?* heb opgezet. Het eerste seizoen speelde zich af in Australië, toen nog met onbekende Neder- ▶

*‘Een paar jaar geleden wilde ik nooit
meer het theater in, nu staan er juist
alleen maar voorstellingen gepland’*

PASPOORT

Naam: Angela Paula Groothuizen

Geboren: 28 september 1959 in Alkmaar

Privé: Heeft twee dochters met vriend Rob Mooij. Ze wonen apart

Opleiding: Havo en een jaar highschool in de VS. Studeerde later muziek.

Carrière: Angela zat van 1979 tot 1988 in de meiden-groep Dolly Dots, waarmee ze verschillende reünie-concerten gaf. In 1981 presenteerde ze haar eerste tv-programma, *Popcorn*. Later volgden onder meer *Sex met Angela*, *De uitdaging* en *Wie is de Mol?* Ook was ze jurylid in talenten-shows als *X factor* en *The voice of Holland*. Ze maakte deel uit van theatergroep Purper en staat nog regelmatig in het theater.

◀ landers. Er ging van alles mis. We hadden bijvoorbeeld een labyrintspel bedacht in een korenveld. Zag er op beeld prachtig uit, met camera's boven de doolhof. Uiteindelijk hebben we het toch moeten schrappen: in dat korenveld bleken vier van de gevaarlijkste diersoorten van Australië te leven. Het was de hele tijd aanpassen. Nu is *Wie is de Mol?* een geoliede machine, maar toen..."

En dan had je ook nog je dochttertjes bij je...

"We vertrokken in oktober 1999. Ik had een rotjaar achter de rug: mijn stem had het begeven, waardoor ik een theatertour moest afzeggen; mijn vader en mijn beste vriendin waren net overleden. En ik had die kleintjes. Toen de Avro me vroeg om naar Australië te gaan, besloot ik mijn oppas mee te nemen. Die meiden konden geen weken zonder mij en ik ook zeker niet zonder hen. Dat kostte me uiteindelijk ongeveer evenveel als ik met het programma verdiende, haha. Het was een intensieve, maar ontzettend leuke tijd."

Toch ging je een paar jaar later niet leuk weg bij het programma...

"Elk jaar organiseerde de Avro een persdag, een vooruitblik op de programma's van het komende seizoen. Ik zat voor *Wie is de Mol?* op Bali toen bevriende journalisten me belden: 'Angela waar ben je? Je bent niet genoemd.' Ik dacht: o, hebben ze geen plannen meer met me? *Wie is de Mol?* zou stoppen, werd gezegd. Ik kon me dat niet voorstellen, het scoorde enorm goed. Ik heb afscheid genomen en ben weggegaan. Een half jaar later hoorde ik dat het wél doorging, maar met een nieuwe presentator. Want de Avro moest verjongen en ik was een vrouw van 45. Vervolgens gaven ze het programma aan Karel van de Graaf, die vijftien jaar ouder was dan ik. Ach, ik heb er om gelachen. Ik kende Karel goed, we hebben nog een genoeglijke dag samen gehad waarin ik hem heb uitgelegd wat hem te wachten stond."

Stap jij zonder rancune over zoiets heen?

"Rancune zit niet in me. Dingen gaan zoals ze gaan. Ik had vijftien jaar bij de Avro gewerkt en kreeg het nieuws vlak voor Kerst. Beetje raar natuurlijk. Maar ik dacht: jammer voor jullie. Ik heb geen zin om met modder te gooien. Het hoort bij de televisiewereld. Wie daar niet tegen kan, moet een ander vak kiezen. Eigenlijk was ik ergens ook opgelucht. Ik voelde al een tijdje dat ik terug moest naar de muziek. En dat is gelukt: ik kwam in jury's van talentenshow's en ook Dolly Dots ging weer optreden."

Over reünies gesproken! Hoe was dat?

"We werden in 2007 met Dolly Dots gevraagd voor De Vrienden van Amstel Live. Dat werd zo'n succes dat we dachten: laten we er ook een concertje tegenaan gooien. En omdat het op tv werd uitgezonden, bleven de verzoeken komen. Het jaar erop deden we een serie duoconcerten met BLØF. Eind 2008 werd Ria Brieffies ongeneeslijk ziek. Toen ze een half jaar later overleed, besloten we nooit meer op te treden. Toen de Toppers ons in 2016 vroegen, gingen we toch overstag: in 2021 hebben we een eigen tournee gedaan. Het was fantastisch om op te treden voor al die volwassen vrouwen die ons al volgden toen ze meisjes van veertien waren."

Verlang je wel eens terug naar de tijd dat je zelf nog een meisje in Alkmaar was?

"Ik kijk met veel plezier terug op mijn jeugd. Laatst hebben we met alle broers en zussen weer eens daar gegeten. Er kwamen allerlei verhalen los. We waren een groot, vrolijk en lawaaiig gezin. Er was veel muziek en leven in huis, het zat altijd vol. Mijn moeder dacht: kom allemaal maar hier, dan kan ik jullie in de gaten houden. Beregezelig. Ik heb nog altijd graag veel mensen om me heen. Gelukkig heb ik over aandacht niet te klagen. Overal waar ik kom, willen mensen nog met me op de foto. Onder

hen zijn veel jongeren die me net hebben ontdekt. Ik ben harstikke populair bij hen. Stiekem vind ik dat heel leuk."

Vooraf bij jonge mannen, las ik ergens.

"Haha, dat zijn de roddelbladen, hè. Het klopt deels wel. Tijdens corona was ik eenzaam en een beetje depressief. Mijn vriend Rob – de vader van mijn dochters – en ik hadden besloten apart te gaan wonen. We verkochten het familiehuis, het werk lag stil. Ik zat toen wel eens op zo'n datingapp, lekker kletsen met mensen. Daar kreeg ik ook veel aandacht van jongere mannen. Ik dacht: joh, ga weg. Nu is er weer rust in de tent en gaat het hartstikke goed. Rob is nog altijd mijn allerbeste vriend en mijn grote liefde. We leiden ons eigen leven, maar bellen nog elke dag met elkaar en eten elke week met z'n allen. En aan die apps heb ik vrienden overgehouden. Het was een interessant antropologisch project, meer niet."

Ben je voor je gevoel niet altijd veel te veel geleefd door anderen?

"Soms wel. Nu ik ouder ben, heb ik geleerd zelf de controle te pakken. Komt iemand met een fantastisch nieuw idee, zeg ik: 'Harstikke leuk, maar nu even niet.' Ik probeer het overzichtelijk te houden en de mooiste dingen eruit te pikken. Een paar jaar geleden riep ik: 'Ik ga nooit meer het theater in!' Nou, er staan nu alleen maar theaterdingen gepland. Ik heb nog zoveel eigen plannen. Ik moet ook nog een boek schrijven, heb ik mijn uitgever beloofd. Het komt er alleen niet van: zo druk. Ik mag niet klagen, ik heb het goed voor mekaar."

Waar gaat dat boek over?

"Het idee kwam voort uit een theaterstuk dat ik ga doen. Maar voor schrijven moet je echt gaan zitten, weet ik uit de tijd dat ik columns schreef. En ik ben niet zo goed in stilzitten..."

**De reünie | woensdag 7 januari | 20.35
KRO-NCRV | NPO 1**

'Rob is nog steeds mijn beste vriend en grote liefde, we bellen elke dag met elkaar'